

USA: Hromadné vyhazovy pro digitální pracovníky - konec zlaté éry Silicon Valley

- CZ24 News | 16. listopadu 2022

USA: Když miliardář a majitel Twitteru Elon Musk ze své společnosti vyhodil 3 700 nadbytečných mileniálů, internet začal šílet.

„Jak se opovažujete!“ ječely celebrity (které se považují za právníky v oblasti lidských práv).

„Žalujte je!“ dožadovali se demokraté, kteří se navzájem prali, aby z toho vytloukli nabízené body společenského kreditu.

Morální rozhořčení bylo k popukání, kdy osobnosti jako Alexandria Ocasio-Cortezová (D-N.Y.) horečně zveřejňovaly informace pro pracovníky, aby se Muskovi postavili.

„Pokud jste na Twitteru (nebo jakýkoli) zaměstnanec, který je předmětem hromadného propouštění, New York má také zákon WARNS. NY WARNS vyžaduje 90 dní při hromadném propouštění ze strany velkých zaměstnavatelů. Po zaměstnavatelích, kteří toto ustanovení poruší, může být požadováno, aby vám zpětně vyplatili mzdu a dávky.“

Možná to zveřejnila, aniž by si uvědomila, že Musk – nejbohatší a nejúspěšnější podnikatel současnosti – se nepochybně poradil se svými právníky, než řekl polovině zaměstnanců, ať si dají pohov. Spousta uživatelů ji také opravila.

Navzdory velkorysým odstupným balíčkům pro zaměstnance, které Musk nabídl, se objevila spousta demokratů, kteří nařikali, že podniky „nemohou lidi jen tak vyhodit!“, jako by zaměstnání bylo právem, nikoli výsadou (tedy pokud nejste neočkovaní).

Unikla jim jedna podstatná věc. Twitter byl monstrózní společností, která krvácela miliony, když Musk společnost získal. Byla prošpikovaná přebytečnými odděleními, neefektivními technickými týmy a „bezpečnými prostory“, kde se zaměstnanci spíše zdržovali podřimováním než psaním.

Žádná společnost nemůže přežít s takovým přístupem „pracuji, jen když jsem v dobrém duševním rozpoložení“, který převládá mezi mladými technologickými zaměstnanci.

Budeme laskaví a nazveme to „uvolněným“ pracovním prostředím, které na věčné časy nastavil bývalý generální ředitel Jack Dorsey a při životě udržoval nedávno propuštěný generální ředitel Parag Agrawal. Twitter se mohl během covidu přetrhnout, aby ukojil pocity „vystrašených“ zaměstnanců, aniž by se jich zeptal, proč jim nevádí popíjet v barech, ale v kanceláři se sedět bojí.

„Rozhodnutí o tom, kde pracujete, zda se cítíte bezpečně jezdit na cestovky a jakých akcí se účastníte, by mělo být na vás,“ prohlásili.

Dlouho odkládaný úklid

Hybridní modely zaměstnávání zkoušejí i další digitální giganti ze Silicon Valley. Mají dost peněz na to, aby si pohrávaly s neefektivitou, což je pravděpodobně důvod, proč se tyto struktury vyskytují pouze ve společnostech, které mají ten luxus vydržovat si neslanou nemastnou pracovní sílu.

Elon Musk se nestal nejbohatším mužem světa díky tomu, že by si pěstoval neefektivní pracovní sílu.

Kromě toho, že se zbavil „plev“, vznesl na zbývajících zaměstnance zcela rozumné požadavky. Budou pracovat v kanceláři (ne doma) a odpracují si plný pracovní týden.

„V podstatě otroctví!“ křičeli někteří, zjevně slepí k faktu, že všichni ostatní v zemi pracují mnohem víc než oni.

„Slabé, ubohé a kruté: HR manažeři komentují hromadné propouštění Elona Muska z Twitteru,“ napsal časopis Fortune. Doufejme, že Musk nejprve vyhodil personální oddělení.

Ovšem Muskův ohýnek snů zahrnující 3 700 zaměstnanců je ve srovnání s běsnícím požárem ve Facebooku nepatrný.

Generální ředitel společnosti, Mark Zuckerberg, snížil svůj tým o 13 procent, přičemž propuštěno bylo již 11 tisíc zaměstnanců. Jediný rozdíl je v tom, že Zuckerberg se snažil znít kající a nazval je „talentovanými zaměstnanci“, zatímco Musk se za zalepení trhlín Twitteru lepicí páskou neomluvil.

Kde jsou všichni bojovníci za sociální spravedlnost, kteří by Zuckerberga seřvali jako fašistu, tyrana a „doslova Hitlera“? Kde jsou uslintaní demokraté, kteří sdílejí tipy, jak potopit Facebook v soudních sporech?

Pokud je Musk špatný, není Zuckerberg ještě horší? Obě společnosti propouštějí zaměstnance ze stejného důvodu, slovy Zuckerberga: „Abychom se stali štíhlejší a efektivnější společností tím, že snížíme diskreční výdaje a prodloužíme zmrazení nábory zaměstnanců do prvního čtvrtletí.“

Zuckerbergova společnost čelí konkurenci ze strany rostoucích platforem sociálních médií. [Facebook](#) se jako starší subjekt s největší zákaznickou základnou potýká s vývojem své těžkopádné struktury a zároveň se zvýšenou mírou cenzury. Má sice hodně uživatelů, ale rostoucí neaktivitu, která poškozuje zpeněžení.

Facebook (který se nyní rád označuje jako „Meta“) si udržuje 87 tisíc zaměstnanců po celém světě. Každý den přibývají zprávy o zahraničních týmech, které jsou postiženy hromadným propouštěním.

„Jak jsme se sem dostali?“ Zuckerbergův dopis se ptá řečnický. Obviňuje covid, prudký nárůst elektronického obchodu, který „předčil růst příjmů“, neschopnost předvídat chování uživatelů a neuspokojivé příjmy z reklamy. Aby přežil, musí Zuckerberg, stejně jako Musk, protřídit stádo a rozumně investovat.

„Snížili jsme náklady napříč celou naší společností, včetně snížení rozpočtů, omezení benefitů a zmenšení naší nemovitostní stopy. Restrukturalizujeme týmy, abychom zvýšili naši efektivitu.“

Facebook dokonce reviduje svou politiku „sdílení pracovních stolů“. Musí to být těžké.

Silicon Valley tváří v tvář konkurenci

Pro ty, kteří dávají pozor, se zlatý věk digitálních technologií už nějakou dobu hroutí. Pryč jsou obědy zdarma, samolibé platy a selfička z „práce z bazénu“. Monopol Silicon Valley se hroutí a s ním i jeho výsadní postavení štědrého zaměstnavatele.

Austrálie to již zažila, místní technologické společnosti, které před 20 lety byly špičkou v oboru, postupně nahradila levná pracovní síla v Indii a Číně.

Proč platit australským programátorům 200 australských dolarů na hodinu, když to udělá nějaký chudák v jiném časovém pásmu za 2 dolary? Nezáleží na tom, že levná práce je nekvalitní – prostě to

musí stačit.

Bylo jen nevyhnutelné, že vyhození talentovaní vývojáři začnou vytvářet nové produkty, čímž vznikne prosperující a konkurenční technologický trh, který postupně oslabuje nadvládu Silicon Valley.

Nevíme, co se stane se světem sociálních médií. To, co začalo jako zábavný nápad spojit lidi po celém světě a umožnit jim pomlouvat v nekontrolované křeči hluku, se stalo mocným politickým nástrojem a korporátním zlatým dolem.

Sociální média jsou hračkou politiků a generálních ředitelů. Zaplavují tyto platformy reklamami, tlačí na vývojáře, aby [cenzurovali](#) vše, co poškozuje jejich zájmy, a těží soukromá data uživatelů pro další prodej na komerčním trhu.

Je to poprvé v historii, co takové sociální subjekty existují. Jejich budoucnost bude záviset na tom, zda je budou vlastnit generální ředitelé, kteří se podvolí ambicím predátorů, zda je ovládne vládní kontrola, nebo zda je koupí podnikatelé, kteří ocení vášnivou debatu, která jim dala vzniknout.

Musk je ten druhý případ. Uvidíme, zda přežije.

AUTOR: Alexandra Marshall

[ZDROJ](#)

Překlad: epochtimes.cz